

El Tren de les 4 ESTACIONS

El Tren de les 4 ESTACIONS

Primer passa la Yousra, que té les cames més llargues. Segon és en Joan, que també és molt alt però li fa cosa anar primer. A darrera seu, la Dana fa un crit: "Espereu-me!". Tot just hi ha quatre metres entre ella i els de davant, però de seguida s'atabala. A més, amb ella hi ha en Guido, que tot i que necessita una crossa per caminar, és més àgil que la majoria.

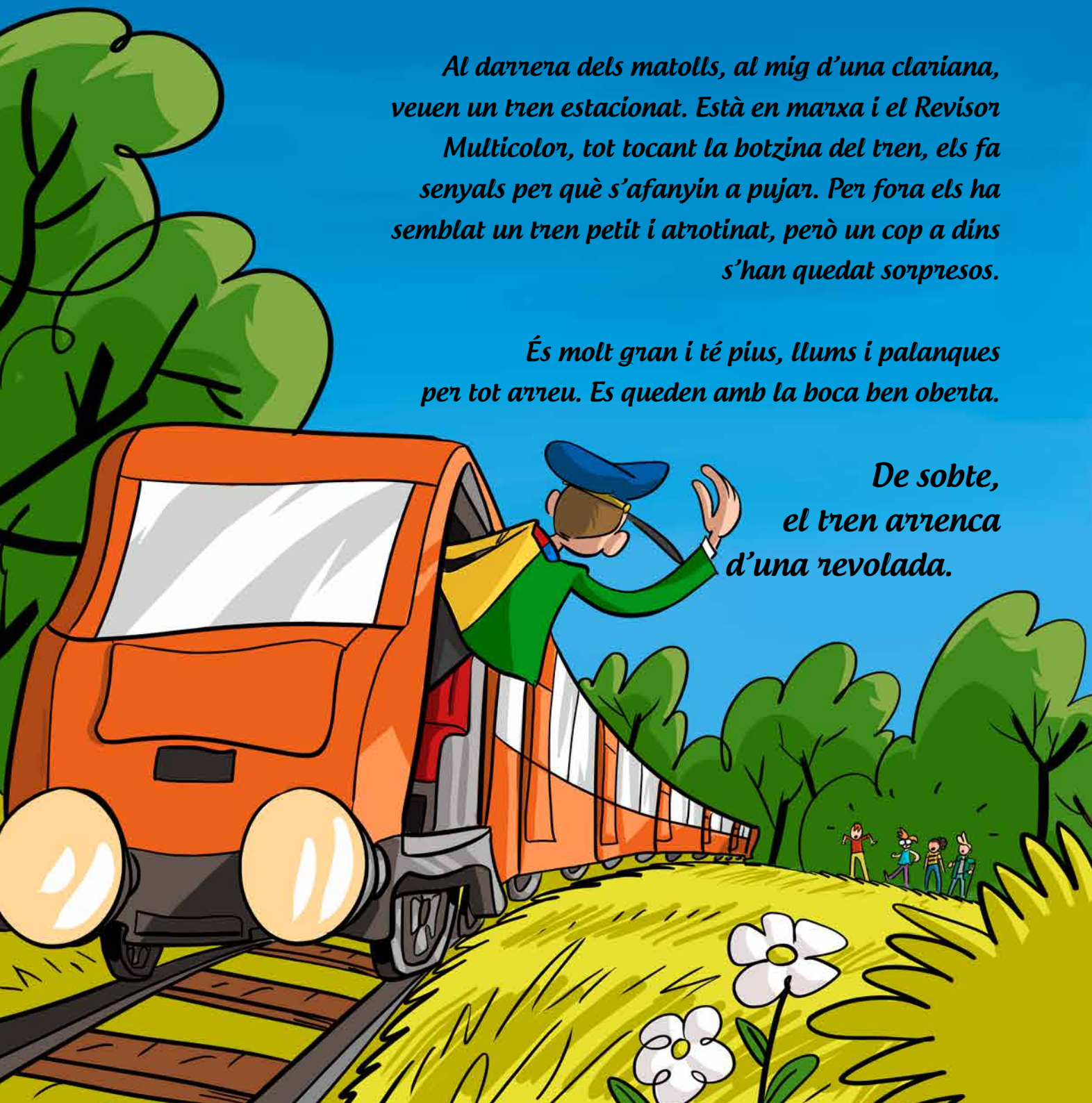
Estant salvant un petit salt d'aigua de la riera del Sorreig. Ahir van descobrir un cartell que no havien vist mai i avui han decidit investigar on condueix.

*Al darrera dels matolls, al mig d'una clariana,
veuen un tren estacionat. Està en marxa i el Revisor
Multicolor, tot tocant la botzina del tren, els fa
senyals per què s'afanyin a pujar. Per fora els ha
semblat un tren petit i atrotinat, però un cop a dins
s'han quedat sorpresos.*

*És molt gran i té pius, llums i palanques
per tot arreu. Es queden amb la boca ben oberta.*

*De sobte,
el tren arrenca
d'una revolada.*

*El Revisor Multicolor els explica que aquest no és un tren
qualsevol, sinó que és especial. És una gimcana de 4 proves, una a
cada estació, i té el poder de convertir els grups de nois i noies en
colles d'amics. Tots quatre exclamen: "Nosaltres ja som una colla
d'amics!". El Revisor Multicolor afegeix: "Això està per veure..."
I s'agafen fort perquè el tren va a tota velocitat i sembla una
muntanya russa.*

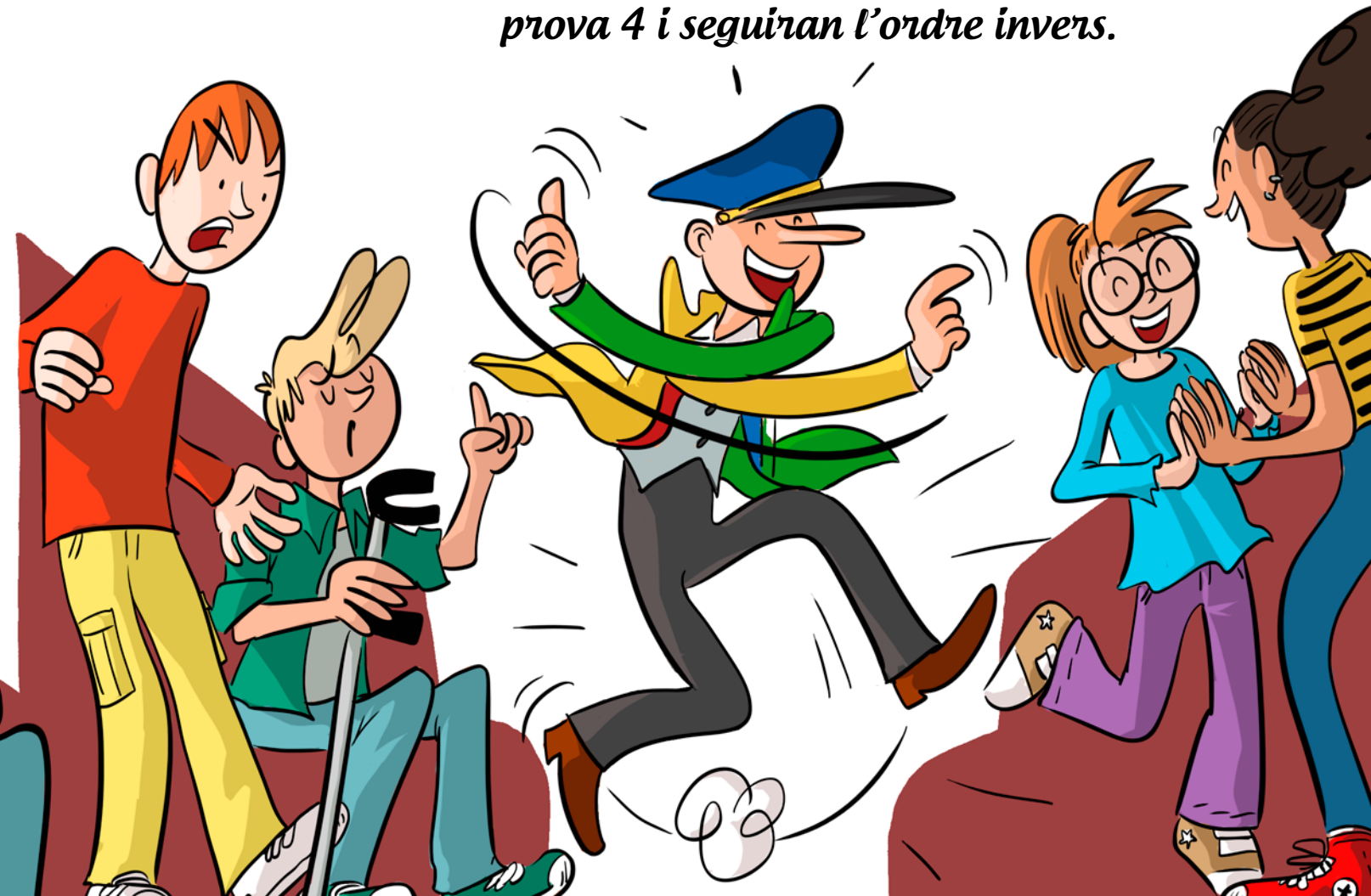

Un a un van pensant en les paraules del Revisor Multicolor. La Yousra està emocionada, però si hagués estat per ella, no haurien pujat mai al tren, ja que no li agraden les situacions que no controla. En canvi en Guido ha nascut per viure l'aventura. Està desitjant que els hi passin coses extraordinàries. De fet, ha estat ell qui ha animat als altres a pujar. La Dana està expectant. Està contenta d'haver pujat al tren tots junts. Ja li va bé anar en grup, així no ha de ser ella qui prengui les decisions. En Joan, tot i que hagués pujat sense dubtar-ho, ha dubtat uns instants però l'actitud d'en Guido li ha donat seguretat.

El Revisor Multicolor els ha explicat les proves de la gimcana, entre tombarelles i tirabuixons, i també els ha explicat que l'ordre de les proves serà el que tot el grup decideixi.

Això ha provocat una petita discussió entre els quatre amics però finalment han arribat a un acord. Començaran per la prova 4 i seguiran l'ordre invers.

La prova número 4 és molt senzilla. Han d'anar a collir 4 flors, cadascú una. I cada flor ha de ser d'un color diferent. L'únic problema és que la parada està al capdamunt d'un salt d'aigua de 5 metres, i s'han de tirar al gorg que hi ha a sota per arribar a un prat ple de flors.

En Guido és el que ho veu més clar. Ja està a punt de llançar-se quan mira enrere i veu que els altres tres estan parilitzats per la por. Reacciona immediatament. Fa un pas enrere, en comptes de pressionar-los, els demana què els preocupa. Es posa a la seva pell, i els explica que si deixen sortir totes les seves pors, tindran més espai per viure els seus somnis. És així com al cap d'una estona de reflexió, salten tots junts agafats de les mans i cridant molt fort:
“Junts som imparables!”

Per fer la prova número 3 no han ni de baixar del tren. Es tracta de fer-se una selfie fent una acrobàcia tots junts. En aquest cas és la Yousra qui pren la iniciativa, ja que domina molt el tema i se sent molt còmode. En Guido s'enfada una mica, li fa molta ràbia haver de fer aquesta prova perquè té problemes de mobilitat, i pensa que no podran aconseguir-ho per culpa seva. Quan els hi diu, no se'l creuen.

Com que practica tots els esports amb tota normalitat, ni s'ho imaginaven.

En Guido els diu que molt sovint ha de demostrar molt més que de normal.

Els seus companys li recorden que no ha de fer aquesta prova ell sol, que l'han de fer tots plegats treballant en equip i que, cap d'ells és tan bo com tots ells junts.

En Guido es comença a sentir millor amb les paraules dels seus companys i, finalment, s'empesquen una postura que els permet superar la prova. Ho celebren abraçats tot cridant:
"Junts som imparables!"

Així, arriben a la prova número 2.
El tren ha parat al costat de Vespella,
on hi ha un grup de nens i nenes que passa uns
dies de colònies a la casa. La prova consisteix en
organitzar una vetllada ben divertida per tota
la quitxalla. Al principi no saben
què fer. S'adonen que no toquen cap
instrument, però en Joan els recorda
que saben cantar moltes cançons
i d'algunes en saben la dansa i tot.

Així que motiva als
seus amics i, ara
un, ara l'altre,
recorden vetllades
viscudes amb
el cau.

Preparen també una mica de presentació de teatre per
ambientar la trobada. Comencen després de sopar i
resulta ser tot un èxit. Es fan un tip de riure i de ballar.
Estan tant contents que es queden a dormir a la casa de
colònies amb tot el grup.

A l'habitació tothom està molt excitat, la xerinxola ha estat molt bé, però ara que és hora d'anar a dormir, hi ha dos nens a qui els costa una miqueta. Es recorden dels pares, de com els acompanyen a dormir cada dia i de com avui no ho podran fer. Es posen un mica tristos. La Dana, que té molta empatia amb tothom, se n'adona de seguida. Proposa explicar un conte de bona nit i els altres, mentrestant, els aniran acotxant.

Ho fan així i, a poc a poc, tothom es va adormint, fins i tot a qui li costa una mica més. Al cap de poca estona, regna el silenci a l'habitació.

*Els 4 amics es fan una abraçada
molt forta però molt silenciosa.
L'emoció s'apodera dels seus
cossos.*

*Mai s'havien sentit tant units i ja
no els calia cridar la frase de "junts,
som imparables", perquè la sentien
ben fort dins del cor.*

L'endemà quan tornen al tren, el Revisor Multicolor els està esperant amb un somriure d'orella a orella. Els diu que, a part de superar la prova número 2, també han superat la prova número 1.

La prova numero 1 consistia en aconseguir posar-se a la pell d'algú que es estigués trist per comprendre com se sent i fer alguna cosa per acompanyar-lo. Així ho havien fet la nit anterior amb els nens que trobaven a faltar als pares i els costava dormir.

Amb aquesta ja han superat totes les proves del tren de les 4 estacions, així que ja estan llestos per gaudir del premi. El Revisor Multicolor els diu: "Com que aquest és un tren especial, el premi també ho és".

Durant les vivències d'aquest viatge us heu demostrat els uns als altres valors molt importants com: confiança, sinceritat, comprensió, ajuda i amor. Tots aquests valors han creat un vincle irrompible entre vosaltres que avui s'obrirà pas a la vida. Per això, nens i nenes, el premi que heu guanyat és l'AMISTAT:

**“QUI TÉ UN AMIC, TÉ UN TRESOR INFINIT.
GAUDIU D'AQUEST TRESOR
PER TOTA LA VIDA”**

ESTUDI/
XEVIDOM